

5, 11 20

Herr Polismästare, vi vädja till eder, att såsom lösdryck
skicka hem till Danmark ett kvinnos-kratur vid namn Anna
Yensen, som finnes inom det socialistiska partiet, innan hon
hinnes göra mera ondt, än hon redan gjort. Hon kallar sig en
enkefru Anna Sterky, men var ej på minsta sätt förenad eller släkt
med honom, hon följde med honom från Danmark och hängde sig fast, som
en igel vid honom, själv sade han, "jag gifter mig aldrig med den
kvinnan". Sterkys hustru följde sig till lungrot och dog i elände, sedan
har hon bringat Sterkys bror, att taga lifvet af sig, för det krängel hon stälde
honom till, att i något svagt ögonblick vid broderns dödsbädd, aflocka
honom löfte att få äfva, som han sedan ej kunde stå till svors med, inför
rättmätiga och behörvande nära släktingar, det var ej litet hon narrade sig
till, ty Fredrik Sterky, hade så uppgjort med sin första hustrus far, den rika
Bainck, att han hvarje nyårsdag fick flera tusen kronor, och som han
dog el 11 Januari, så hade han ej hunnit mycket förstå, desutom egde han
gammalt familje-silfver och guld och största lönen inom arbetar-partiet.
Nu är det för denna supbröder till Sterky, som omhulda henne på allt
sätt, gifta karlar allesammans, bland hvilka hon ensam kvinna
är med om fredags-nätterna och roar sig, det skall vara ett kotteri
eller klubb af de förnämsta inom partiet och denna supklubb
har för Fredrik Sterky bildat. Nu kan vi nog tänka er Herr
Polismästare, hvad vi hustrur till dessa gifte män, lidit gränslost
af gränslösa i 2 år tid, som detta klubblyf fortgått och när vi
nu fått veta, att hon kreaturet, med sin allkvändaste inställ-
samhet, vid glasens klang, så bedarar våra män, att hon skall
få plats med 25 kr. i veckan, som biträde åt det odjuret Litzwitz,
som för oärliga oegentligheter vid expeditionen, blifvit skild
derifrån, men som ej får talas om, för partiets ansesendes skull,
utan har han nu blifvit vald, till någon ny sorts tillställning,
med större lön och litet eller intet att göra. Partiet har så gällt
om medel nu, då en sådan massa föreningar tvingas att betala
dit. Litzwitz, ja det är ingen annan än han, som drar förtjensten
på det illa-luktande hotellet N: 29 vid österlång-gatan, fast en
fattig tjänarinna får stå för det och nu skall han börja
något liknande i n: 47 gamla Kungsholmsbrogatan, som
en arman kvinna, en listig skänka, som kan skapa sig till
en lysens engel, skall stå för. Derfor att en sådan slak karl
har så många inkomster, så kan han vraka sig, frukostna på

Stadsmästare gårdar, dänna på alhamra eller S. G. T. och
supera på royal eller Berzelius på helg dagar andra hvardags-
kvällar är det supgillan på monitorn eller tarfigare ställen,
nu sedan E. Y. blef för fint och de lockar honom med sig
familjefäder som inte ha några biförtjänster, utom sin vissa
arbetlön, att förstå mer än de ha råd till och komma
hem på smattimmarne drucka och orättvisa och låta
familjen lida bristpålifvets nödbröd.

Anna Jensen är en fränskild hustru, från en skräddargesäll
i Danmark och utan all uppfostran, men ingen ärlig, Iverk
eller bildad kvinna erbjuder sådana förmåner som hon.
Uppfostran kräfses ej, för att bli stora män och kvinnor ibland
arbetarepartiet. Vi som lärt något i barndommen och bland
annat moralen, "att ej begagna sig af nästans svaghet eller
dumhet, för att komma fram, vi äro naturligtvis" dumma
och efterblifna och likgiltiga o. s. v." Ack den, som blott kunde
vara likgiltig och okänslig, då vare man bra mycket
lyckligare och lede ej så mycket af alla orättvisor.

Att kunskaper ej behöfs, det kan man se på Palen och hans färd
att så litet skolunderbyggnad och så mycket skunnighet, kunde
finnas hos människor inom hufvudstaden, det hade jag ej
drömt om, men de lifva godt ändå och skäms ej, att gå på
och prata sig fram, just för sin stora skunnighets skull.
Stäckars Axel Daniel, han var en förmåga, men han blef han ej
därför, plagad och retad och lockad och drifven till, att söka
sin tröst i glesst, ej minst af Sterky, som alltid ville
stuka förmågor, för att hjälpa klifva oppi och vara stort. Prust
var den enda han ej kunde offentligt stuka, men honom gjorde
han till sitt lydiga verktyg, på annat sätt.

Daniel dog just i behagligtid, då de som bäst, höllo råd om, om
de skulle få lof försörja honom till dödsdagar. I glädjen öfver
hans död, utvecklades en slät öfver alla gränser, det är nedriskt,
löfligt denna onödliga lyxa öfver döda, de kunde vara litet
snällare mot dem, medan de lifde, i. st. Sterkys lik, det skulle
stå hemma i nära 14 dagar på kunglig parad, för att alla förmågor
skulle hinna utveckla, så mycket slät som möjligt, fattiga
hansarbetare, hvars familjer bygga fattigvården till
låt, skall poekas att prata med flua Dkr. kransar,

för att ~~in~~inbilla utomstående, att sorgen var så stor, partiet
så starkt m. m.

Det kan ju hända, att socialisterna sjäro sänne än
~~omånga~~ andra slödlige, men bättre äro de alla icke.
Jag som en gång var så varm och i mitt barnsliga
oförstånd, så uppmannade min bästa vän, att stå
fast och lifva för ett ädelt mål, som jag då trodde,
när han begärde mitt råd, om att börja en annan bana.

Mitt förstånd har mognat, under gränslös sorg,
under genomvakade somnlösa nätter i ensamhet,
och jag har kommit till den slutsats, att intet
parti eller förening, gör världen bättre, men
väl sänne. Att meniska svagheter och fel
och strider, komma att finnas, så länge
det finns människor i världen.

Högaktningfullt
några hustrur
genom M. J.

d 5/11 00.